

~ Els germans aventurers ~

Lluna i Pere son uns germans molt aventurers, hui se n'han anat de vacances a un poble molt bonic, on hi ha unes muntanyes molt reconegudes. Els pares de Lluna i Pere per el matí, estan ordenant les seves maletes, a les hores Lluna i Pere exploreu el poble. Quan ells pensaven que havien explorat tot el poble, es van adonar que no havien explorat les muntanyes que tanta gent li tenien por, alguns deian que habia molt monstres que eren roins amb la gent, i a més donaven molta por. Lluna i Pere estaven una miqueta asustats, però la curiositat els va ganar. Quan havien escalat tant i van parar per a menjar es van adonar que, ja havien arribat! -Lluna-Pere! Ja he acabat de menjar, anem cap a dins d'aquella cova, pareix que te molta llum.

Lluna i Pere van entrar dins de la cova i van encontrar una pedra molt brillant.

-Pere- Lluna... Eixa cosa es un arbust o un monstre?

-Lluna- Hi ha que comprovar-ho.

Lluna i Pere es van acostar més, tenien una por molt roïna però ells eren molt curiosos.

-Pere- Quan jo diga Carlota, li fem una pellizcada a eixa cosa. Encisam, tomaca, poma, i Carlota!

Lluna va pessigar al monstre i Pere, es va quedar tan quiet com una granota intentant caçar. El monstre es va despertar i Lluna li va dir: no volem fer-te res, disculpam per haver-te molestat.

-Monstre- No fa falta que et disculpes, m'has fet un favor perquè estava tenint un somni roïnissim.

Es van quedar un estona parlant i el monstre va dir: Voleu que os porte abaix de la muntanya? Lo haria encantat.

-Pere i Lluna- Faries això per nosaltres?!

-Monstre- Clar que sí!

Quan van arribar, el monstre, li va donar als germans aventurers una pedra brillant, era molt bonica i era un record preciós.

-Lluna- Menuda estafa, si els monstres son inofensius, la gent parla sense saber res.

-Pere- Estic d'acord amb tu, nunca hi ha que jutgar a un llibre per la seva portada.

